

Prachtig acteerwerk in toneelmarathon

Romeinse Tragedies, door Toneelgroep Amsterdam. Gezien: 17/6, stads-schouwburg Amsterdam. Daar nog te zien: 19 en 20/6 (twee delen), 22 en 23/6 (marathon) en diverse dagen in augustus en september. Inlichtingen: www.toneelgroepamsterdam.nl

Shakespeare mag blij zijn met Toneelgroep Amsterdam. Afgelopen weekend zetten zij zijn drie Romeinse tragedies op de planken. Met donderende pauken, stroboscooplicht, digitale muurkrant, video en niet te vergeten: publiek dat zich mengde tussen de spelers op het podium en er zijn drankjes dronk. Het was lang (zes uur), het was bijzonder, maar vooral: het was mooi, heel mooi.

Shakespeare schreef zijn Romeinse tragedies niet als drieluik. In 1599 zette hij 'Julius Caesar' op papier, in 1607 volgde 'Antony and Cleopatra' en in 1608 volgde 'Coriolanus'. En toch passen de drie stukken naadloos bij elkaar. Alledrie gaan zij over macht en hoe daar mee om te gaan. En vooral over het gegeven dat iets wat goed bedoeld is, volslagen verkeerd kan uitpakken. En dat macht iets is van alle tijden, net als politieke machtsspelletjes. Wat deze voorstelling verrassend actueel maakt. Opvallend in alledrie de stukken is dat Shakespeare geen van zijn personages echt slecht maakt. Zij hebben allemaal hun begrijpelijke motieven. 'Coriolanus' bijvoorbeeld. Als overwinnaar keert hij terug uit de oorlog, overladen met roem. De senaat wil hem tot consul benoemen. Maar Coriolanus speelt het politieke spel niet slim. Openlijk geeft hij, zelf telg uit een oud patriciërs-geslacht, blijk van zijn minachting voor het gewone volk. En zet daarmee een reeks dramatische gebeurtenissen in beweging. Of Brutus die met angst en beven ziet hoe zijn vriend Julius Caesar zich als gevolg van de mateloze bewondering van het volk, dreigt te ontwikkelen tot despoot. Samen met vrienden komt hij tot de conclusie dat slechts een ding een eind daaraan kan maken: moord. En Marcus Antonius? Die is vooral razend verliefd, op Cleopatra. En wordt daardoor ongewild pion in een bloedige oorlog.

Toneelgroep Amsterdam speelt de stukken achter elkaar, zonder pauzes. Zo nu en dan is er een ombouw en ligt de handeling even drie, vier minuten stil. Aan twee kanten van het

podium is een bar ingericht waar drankjes en broodjes te koop zijn en wie dat wil, kan daarna de voorstelling ook vanaf een van de banken midden op het podium volgen. Al kijk je dan de meeste tijd tegen rugen aan, want de spelers richten zich toch meestal tot de zaal. Het constante heen en weer lopen van mensen is daardoor meer een storende dan een functionele factor in het stuk.

Maar daartegenover staat zo ontzettend veel moois. Met name door Hans Kesting (Marcus Antonius) en Chris Nietvelt (Cleopatra) wordt fenomenaal geacteerd. Haar monoloog na de dood van haar minnaar is indrukwekkend en maakt die hele marathon al de moeite waard. En dan hebben we het nog niet eens over Fedja van Huêt (Coriolanus). Of Jacob Derwig (Brutus). Zo moet theater zijn.

SONJA DE JONG

Coriolanus (Fedja van Huêt) wil het volk te lijf gaan. FOTO JAN VERSWEYFELD

Legendarische vrouwenreder Dan Jans is eindelijk jaak

Bijzondere beelden naar Rijks

25000 bezoekers boeide naar beelden

Beste prijs voor auteur pikaresk voor 1999

1999

Cultuur en Media